
Campus d'Excel·lència Internacional

Dv, 27/11/2009 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

En aquests moments una bona part de la població i la quasi totalitat de les comunitats universitàries estan al cas del resultat de la convocatòria "[CEI 2009](#)" promoguda pels Ministerios de Educación i de Ciencia e Innovación. La iniciativa, ja experimentada en altres països europeus, ha tingut una àmplia resposta i ressonància en l'àmbit de l'estat espanyol. La [resolució](#) referent a la qualificació ja s'ha fet pública a través d'una [compareixença dels secretaris generals](#) respectius.

La implicació personal en el projecte de la meva universitat em recomana una sana prudència i, per tant, no considero oportú realitzar cap comentari sobre els resultats.

M'agradaria però compartir tres reflexions ara que el Ministeri ha obert l'accés a una petita part dels documents de presentació de cada projecte (vídeo i resum). Recomano molt especialment la visualització dels breus vídeos (per exemple, el de la [URL](#) -veure menú de l'esquerra per a la resta-). Malgrat la seva brevetat, donen una idea força clara del perfil, els arguments i les aspiracions de cada projecte.

En primer lloc, manifesto el convenciment de què el CEI significarà un enorme estímul positiu per la millora del nostre sistema universitari. En realitat, l'hora de la veritat comença ara mateix, doncs, les universitats hauran de demostrar que els projectes van convertint-se en realitat, mitjançant l'assoliment progressiu d'objectius molt clarament explicitats a través d'accions concretes i d'indicadors segmentats per cursos acadèmics. L'horitzó 2015 esdevé així un repte importantíssim per l'entorn universitari. Alhora, també estic convençut de la **il·lusió i el compromís** que ha generat, genera i generarà aquest horitzó.

En segon lloc, considero que s'ha iniciat el trencament de dos importants tòpics: A) Si volem tenir excel·lència universitària cal uns plantejaments de competitivitat, d'agregació (entre universitats o amb determinats sectors) i d'aposta per allò més valuós i de més alta qualitat de cada universitat. Moltes mediocritats no sumen mai una excel·lència. La política de l'eixamplament del nombre de carreres i especialitats a base de "tenir-hi de tot" no dona resultats qualitius. B) El "CEI 2009" ha mostrat que malgrat l'evident discriminació que ha rebut i rep la universitat privada, aquesta té, entre les seves files, tres brillants institucions amb el potencial i la capacitat necessària per situar-se, en arribar al 2015, en el mateix horitzó que les institucions públiques guanyadores d'aquesta convocatòria. A més, cal recordar també, que sota configuracions jurídiques diverses, totes tres, tenen una relació amb l'Església catòlica o s'inspiren en el cristianisme, per la qual cosa, es fa palès la vigència i l'actualitat de la seva aportació.

En tercer lloc, valoro molt positivament el missatge explícit dels projectes que incorpora freqüentment un discurs sobre la contribució de la universitat per a una societat millor, per un món més just i amb unes condicions de major dignitat per tothom, pel seu compromís pels valors, i especialment, per la centralitat de la persona i de la diversitat en la universitat. En definitiva, un important **humanisme** i **universalisme** propis dels orígens més genuïns d'aquesta institució que són

---

projectats vers al futur.

Tot plegat molt més que una bona notícia per a tots els estudiants (actuals o futurs), per a tots els membres de les comunitats universitàries i per a tota la societat.